

PRZEPIERAĆ (3) *vb impf*

przepierać (2), **przepirać** (1); *przepierać SkarŻyw* (2); *przepirać BielKron*.

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

praet 3 sg m przepierał (1). f przepirała (1). ◇ con 3 pl m pers by przepierali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Udowadniać wyższość swoich argumentów, przekonywać do swoich racji; confutare, perpellere, refellere Cn [kogo] (2) : [Żydowie] [przeciwić się prawdzie poczęli: á on [św. Paweł] ie tym więcej przepierał/ y ku zawłtydzeniu/ nieumiejętność ich y łepotę ná oczy im kładąc/ przywodził. SkarŻyw 82.*

przepierać czym (1): Papież Innocentius ózwarty [!] po wielu włófkich łtronách Inquifitory vczynił/ [...] ktorzy by one párszywe owce przepieráli prawdą y leczyli. SkarŻyw 373.

2. *Odpierać ataki [kogo czym] (1) : Przyiecháá potym Pentefylea Amázońka krolowa [...] Troiánom ná pomoc [...] / thák że káždego dnia była Pentefylea sílna Grekom/ iż ie często przepirála łtrzelánim łwym BielKron 59.*

Synonimy: 1. przekonywać; 2. odganiać, odpędzać.

Formacje współrdzenne cf 2. PRZEĆ.

Cf PRZEPIERANIE